

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/322/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714205485
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandrává
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8714205485.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 47 150 513, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanej: B. T., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom M., M. X, t. č. na neznámom mieste, v konaní zastúpená opatrovníkom JUDr. W. W., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu M., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Svidník, ul. Sov. hrdinov 163/66, o zaplatenie 850,22 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 12C/273/2014-51 zo dňa 27.08.2015, jednohlasne takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje sa rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

II. Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov odvolacieho konania vo výške 40,94 Eur do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvého stupňa“) uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXXXXXX sumu vo výške 45,25 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 9,21 Eur od 18.5. 2011 do zaplatenia, s 9,25 % ročne zo sumy 18,02,- eur od 18.6. 2011 do zaplatenia, s 9,50 % ročne zo sumy 18,02,- eur od 18.7. 2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zastavil konanie v časti uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 804,97 Eur spolu s príslušenstvom, náhradu trov konania účastníkom nepriznal a žalobcovi uložil povinnosť uhradiť trovy vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej vo výške odmeny právneho zástupcu 143,20 Eur na účet právneho zástupcu č. XXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXX do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Posledným výrokom nariadil vrátiť žalobcovi časť súdneho poplatku vo výške 27,80 Eur do 30 dní od doručenia právoplatného rozhodnutia.

Vychádzal zo zistenia, že žalobcu sa žalobou podanou dňa 14.05.2014 domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny 850,22 Eur s príslušenstvom a trovy konania.

Uviedol, že podaním zo dňa 13.6.2014 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane žalovanej Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Prešov, Námestie Legionárov 5, práv. zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Svidník, ul. Sov. hrdinov 163/66, ktorý v písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že do konania vstupuje v časti návrhu uplatnenej zmluvnej pokuty, v tejto časti žiadal návrh zamietnuť, pretože ju považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku a ako takú za neplatnú.

V späťvzatej časti konanie zastavil s poukazom na § 96 ods. 1 O.s.p. a v časti o zaplatenie istiny vo výške 45,25 Eur spolu s príslušenstvom žalobe vyhovel.

Náhradu trov konania priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej vo výške odmeny právneho zástupcu v súlade s ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p a § 93 ods.4 O.s.p.. Uviedol, že žalobca z procesného hľadiska späťvzatím návrhu v časti zaplatenia zmluvnej pokuty, do ktorej časti konania vedľajší účastník vstúpil, zavinil zastavenie konania, preto je povinný v súlade s ustálenou rozhodovacou činnosťou odvolacieho súdu (napr. 2Co 23/2013), znášať trovy protistrany. Súd prvého stupňa priznal odmenu vo výške odmeny právneho zástupcu za 2 úkony po 51,45 Eur (prevzatie zastúpenia, podanie na súd) a k tomu prináležiaca paušálna náhrada 2 x 8,39 Eur, to všetko s pripočítaním DPH 20 %, teda celkom 143,20 Eur.

Proti rozsudku, a to proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Poukázal na ustanovenie § 142 O.s.p. a zdôraznil, že nevyhnutné sú iba tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony, ako napr. na zaplatenie súdnych poplatkov, či hotových výdavkov. Trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník, neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodovaciu činnosť iných odvolacích súdov. Zdôraznil, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú prípravosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Žalobca nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že žalovanej neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V danom prípade poskytol žalovanej právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Vedľajší účastník do konania neprinesol žiaden prínos, vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premlčania nároku bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu. Taktiež žalobca poukazuje na to, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce vystupovať. Domnienka podľa § 101 ods. 3 O.s.p. sa v danom prípade neuplatní. Ďalej poukázal na to, že Ministerstvo hospodárstva SR poskytnutými dotáciami hradí výdavky spotrebiteľských združení a zároveň podporuje odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. Vzhľadom na uvedené dôvody navrhol, aby odvolací súd podľa § 220 O.s.p. rozsudok v tejto časti zmenil tak, aby vedľajšiemu účastníkovi nebola priznaná náhrada vzniknutých trov. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril aj vedľajší účastník na strane žalovanej. Tento navrhol z dôvodov, ktoré sú v tomto vyjadrení bližšie špecifikované, ako vecne správne potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1, 2 O.s.p., a to bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

So zreteľom na obsah odvolania žalobcu v odvolacom konaní bol preskúmaný výrok napadnutého uznesenia o trovách vedľajšieho účastníka, a preto ostatné výroky tohto rozsudku, ktoré odvolaním neboli napadnuté neboli ani v odvolacom konaní preskúmané a ako také nadobudli právoplatnosť podľa § 206 ods. 2 veta 1 O.s.p.. Vo vzťahu k výroku o trovách vedľajšieho účastníka súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Na týchto skutkových zisteniach sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam o neúčelnosti úkonov právnej služby, odvolací súd poznamenáva, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že účastník konania, ktorý v konaní, spravidla v spore, uspel, má, zásadne, právo na to, aby sa mu nahradili všetky trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva.

Zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnému účastníkovi alebo účastníkov, ktorému to priamo priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musel alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusel zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom.

Súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom v spore, ako i skutočnosť, či nie sú splnené podmienky pre postup podľa § 150 O.s.p.; nie je rozhodujúce, či je tomu tak pri uplatnení práva alebo jeho bránení.

Je potrebné vziať na zreteľ, že účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou ich priznania. Podmienkou je, že ide o výdavky potrebné na uplatňovanie, či bránenie práv účastníka konania. Súdu prináleží hodnotiť ako kritérium pre ich priznanie ich účelnosť, resp. nevyhnutnosť.

Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že vedľajší účastník na strane žalovanej vstúpil do konania v časti zmluvnej pokuty vo výške 804,97 Eur dňa 16.06.2014 (čl.16) podľa § 93 ods. 2 O. s. p. s tým, že podľa § 93 ods. 4 O. s. p. má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, pričom koná iba sám za seba. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že vedľajší účastník podaním zo dňa 16.07.2015 (čl.43) považoval zmluvnú pokutu za neprijateľnú zmluvnú podmienku a ako takú za neplatnú. Uviedol, že otázka neprijateľnosti, a teda neplatnosti zmluvnej pokuty spoločnosti Slovak Telecom už bola judikovaná rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4C/163/2011 zo dňa 7.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 16Co/31/2012 z 15.3.2012 a rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4C/161/2011 z 6.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 16Co/32/2012 z 15.3.2012. Z najnovších rozhodnutí týkajúcich sa neplatnosti zmluvnej pokuty poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/91/2011. Z uvedeného dôvodu navrhol žalobu v časti, ktorej žalobca uplatňuje zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 394,89 Eur zamietnuť. Žalobca podaním zo dňa 01.07.2015 (čl.49) svoju žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 804,97 Eur s prísl. vzal späť a navrhol konanie v tejto časti zastaviť.

Procesná aktivita vedľajšieho účastníka súvisí s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov (porov. rozsudok súdneho dvora Mostaza Claro C-168/05, bod 37, cit.: Okrem toho, smernica, ktorá smeruje k posilneniu ochrany spotrebiteľa, predstavuje podľa článku 3 ods. 1 písm. t) ES opatrenie nevyhnutné na splnenie poslania zvereného Spoločenstvu, najmä, na zvýšenie životnej úrovne a kvality života v celom Spoločenstve (pozri analogicky v súvislosti s článkom 81 ES rozsudok Eco Swiss, už citovaný, bod 36).

Takýmto prostriedkom ochrany môže byť aj inštitút náhrady trov konania, v rámci ktorého nemožno poprieť aj jeho sankčnú povahu (pre porovnanie uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. 9. 2011 sp. zn. 7MCdo 4/2010, cit. „Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania....., tiež uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.6.2011 sp. zn. II. ÚS 281/2011).

Dôležitá je pri trovách konania aj ich náhradová funkcia (porov. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.12.2004, sp. zn. II. ÚS 31/04, cit. „Pri tomto výklade treba venovať pozornosť zmyslu a účelu inštitútu náhrady trov konania. Výklad náhrady trov konania nesmie obmedzovať, resp. brániť v reálnom uplatnení základného práva zaručeného v čl. 20 ods. 1 ústavy a v čl. 1 Dodatočného protokolu).

Zákonodarca v § 137 O.s.p. explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Z dôvodovej správy „Navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napr. vo sfére ochrany pred diskrimináciou, alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi napr. zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná právna úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“.

Ani judikatúra Súdneho dvora Európskej únie nevidí žiadny dôvod na poskytnutie právnej ochrany aj právnickej osobe „Zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby, a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom“ (porov. rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-279/09). Niet dôvodu na výnimku ani v prípade vedľajšieho účastníka a jeho práve na náhradu trov konania.

Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby sa vedľajší účastník nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. U právnických osôb zameraných na kolektívnu ochranu práv môže ísť o rôzne záujmové zameranie a dokonca špecializáciu (napr. bytové spotrebiteľské veci, finančný trh a iné). Služba advokáta je pochopiteľná a logická, pretože úspech v súdnom konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Náklady s tým spojené sú v zásade účelné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom.

Možno nepochybné skonštatovať, že žalobca v časti uplatnenej zmluvnej pokuty čo do výšky 804,97 Eur s prísl. svoju žalobu vzal späť, čím zavinil zastavenie konania. Preto musí uhradiť trovy konania podľa § 146 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Nie je možné súhlasiť s jeho tvrdením, že nejde o účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Žalobca totiž svoju žalobu o vedľajším účastníkom namietanú zmluvnú pokutu vo výške 804,97 Eur vzal späť až po tom, čo do konania vstúpil na strane žalovanej vedľajší účastník zastúpený advokátom. Späťvzatie žaloby v uvedenej časti bolo označené dňom 01.07.2015, avšak súdu prvého stupňa bolo predložené dňa 11.08.2015, teda po dátume, kedy do konania vstúpil na strane žalovanej vedľajší účastník a podal vyjadrenie vo veci. Je potrebné súhlasiť s odvolateľom, že v konaní je možné účastníkom priznať iba účelné trovy konania. Odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa však má za to, že súdom prvého stupňa priznané trovy konania na právnom zastúpení vedľajšieho účastníka sú trovami, ktoré vedľajšiemu účastníkovi prináležia. Navrhovateľ totiž svoju žalobu v časti zmluvnej pokuty vzal späť až po vstupe vedľajšieho účastníka do konania.

Vo svetle princípu vychádzajúceho z čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie je plne opodstatnené priznať združeniu náhradu nákladov za úspešné presadenie spotrebiteľského práva.

Odvolací súd poukazuje na to, že vedľajšia intervencia vo svetle § 93 ods. 2 O.s.p. je ďalším z nástrojov ochrany spotrebiteľa, ktorý síce explicitne odporúčaný v smernici Rady 93/13/EHS nie je, ale nič nebránilo členským štátom nad rámec smernice upraviť mechanizmy, ktoré zväžia ako efektívne. Takáto možnosť vyplýva z čl. 8 citovanej smernice.

Podľa čl. 8 smernice Rady 93/13/EHS „členské štáty môžu prijať alebo si ponechať najprísnejšie opatrenia kompatibilné so zmluvou v oblasti obsahnutej touto smernicou s cieľom zabezpečenia maximálneho stupňa ochrany spotrebiteľa.“

Rovnako Európska komisia vo svojich pripomienkach v bode 21 v prejudiciálnom konaní vedenom pod C-470/12, POHOTOVOSTĚ/A. uvádza cit. „Smernica 93/13/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby vnútroštátny súd pripustil vstup združenia na ochranu spotrebiteľov ako vedľajšieho účastníka v exekučnom súdnom konaní.“

Vedľajšiu intervenciu vníma Európska komisia ako jeden z prostriedkov na ochranu práv spotrebiteľov a niet dôvodu ho vylučovať z prostriedkov ochrany zameraných na dosiahnutie cieľov podľa smernice Rady 93/13 EHS vrátane čl. 7 ods. 1.

Podľa čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie 1. Únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.

Niet dôvodu u právnických osôb zameraných na ochranu práv spotrebiteľov vylučovať ich z právnej ochrany, ktorej súčasťou je aj náhrada ich nákladov v občianskom súdnom konaní.

K ďalšej odvolacej námietke ohľadom súhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania odvolací súd uvádza, že v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania Občiansky súdny poriadok nevyžadoval výslovný súhlas účastníka, na strane ktorého mal vedľajší účastník vystupovať. Postačovalo, aby takýto účastník nevyslovil nesúhlas s jeho vstupom do konania na jeho strane. Zo spisu vyplýva, že ustanovený opatrovník žalovanej vyjadril súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka na strane žalovanej (úradný záznam čl. 36). V tejto súvislosti odvolací súd ešte uvádza, že nová právna úprava obsahnutá v ust. § 93 O.s.p. sa bude realizovať až na vstup vedľajšieho účastníka po jej účinnosti, t.j. po 01.01.2015.

Majúc na zreteli uvedené odvolací súd uznesenie v napadnutom výroku ako správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol postupom podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi odvolací súd nepriznal náhradu trov konania. V odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník, ktorý si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania celkom vo výške 40,94 eur. Takto správne vypočítané trovy konania boli vedľajšiemu účastníkovi odvolacím súdom v plnom rozsahu priznané ako trovy odvolacieho konania za 1 úkon právnej pomoci, t.j. vyjadrenie k odvolaniu z hodnoty 804,97 Eur a to vo výške 1 zo sumy 51,45 Eur, čo je 25,73 Eur + režijný paušál vo výške 8,39 Eur, čo je spolu 34,12 eur + 20 % DPH, čo je 6,80 Eur, teda spolu 40,94 Eur. Priznané trovy konania boli vypočítané podľa § 13a ods. 2 písm. b/ a § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení zmien a doplnkov. Odvolací súd uložil žalobcovi priznané trovy vedľajšiemu účastníkovi zaplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta so sídlom v Stropkove a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.